

กัณฐกวิมาน

พระจันทร์มีรอยรูปกระต่ายในเดือนเพ็ญ ถูกหมู่ดาว
แวดล้อม เป็นอธิบดีของหมู่ดาวทั้งหลาย ย่อมโคจรไปใน
อากาศอันใด ทิพยวิมานนี้ก็ฉนั้นนั้น ย่อมรุ่งโรจน์ด้วยรัศมีใน
เทพบุรี เหมือนดวงอาทิตย์กำลังอุทัย ดูก่อนเทพบุตร ท่านเป็น
ผู้มีรัศมีมาก รุ่งโรจน์ยิ่งด้วยวรรณะ อยู่ในวิมานอันประเสริฐนั้น
ดุจดวงอาทิตย์กำลังอุทัย นี่เป็นผลแห่งทาน หรือศีล หรือ
อัญชลีกรรมของท่าน ท่านถูกอาตมาถามแล้ว โปรดบอกข้อนั้น
แก่อาตมาเถิด

กัณฐกวิมาน

๑๔๖

การไปสู่อายตनนิพพาน จะต้องเป็นผู้ที่มีบุญมหาศาล รักในการสั่งสมบุญอยู่เป็นนิตย์ และคิดเสมอว่า จะใช้วันเวลา ทุกอนูวินาที ให้มีคุณค่าสูงสุด เพราะรู้ว่าเวลาในชีวิตมีอยู่ อย่างจำกัด อีกทั้งหนทางในสังสารวัฏเต็มไปด้วยเพลิงกิเลส คือ ราคะ โทสะ โมหะ จึงจำเป็นที่จะต้องมิบุญเพื่อขจัดกิเลส และเป็นเสบียงติดตัวไปในการเดินทางสู่จุดหมาย ดังนั้นนักสร้าง บารมีที่ดี ต้องรู้จักเปลี่ยนวิกฤติให้เป็นโอกาส เปลี่ยนจากบาป มาเป็นบุญ และเพิ่มพูนความบริสุทธิ์ให้ยิ่งๆ ขึ้นไป จะบริสุทธิ์ได้ ต้องหยุดนิ่งไปในกลางพระรัตนตรัย ตรงศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เมื่อทำได้เช่นนี้ ชีวิตย่อมจะมีความสุข แม้อยู่ในท่ามกลาง ปัญหาจะมีปัญญาที่ทำให้พันทุกข์เหมือนจุดเย็นในเตาหลอม มีชีวิตที่สงบเย็นเป็นสุขอยู่ตลอดเวลา

มีธรรมะภาสิตที่พระโมคคัลลานะกล่าวไว้ใน กัณฐกวิมาน ว่า

“พระจันทร์มีรูปรูปกระต่ายในเดือนเพ็ญ ถูกหมู่ดาว แวดล้อม เป็นอธิบดีของหมู่ดาวทั้งหลาย ย่อมโคจรไปใน อากาศฉนได ทิพยวิมานนี้ก็ฉนนั่น ย่อมรุ่งโรจน์ด้วยรัศมีใน เทพบุรี เหมือนดวงอาทิตย์กำลังอุทัย ดูก่อนเทพบุตร ท่าน เป็นผู้มั่งมีรัศมีมาก รุ่งโรจน์ยิ่งด้วยวรรณะ อยู่ในวิมานอัน

กัณฐกวิมาน

๑๔๖

ประเสริฐนั้น ดุจดวงอาทิตย์กำลังอุทัย นี่เป็นผลแห่งทาน หรือศีล หรืออวัชลัทธิกรรมของท่าน ท่านถูกอาตมาถามแล้ว โปรดบอกข้อนั้นแก่อาตมาเถิด”

ผู้ที่มีสิทธิ์ได้ไปบังเกิดในสวรรค์นอกจากจะเป็นมนุษย์แล้วยังมีหมู่สัตว์ในภพภูมิอื่นอีกนับจำนวนไม่น้อย ที่กำลังบุญมากพอ หรือมีจิตผ่องใสไม่เศร้าหมอง ไม่ถูกความโลภ ความโกรธ ความหลงเข้าครอบงำ ก็สามารถที่จะไปบังเกิดเป็นเทวดา และเสวยทิพยสมบัติในสวรรค์เช่นกัน

หลวงพ่อก็มีเรื่องกัณฐกวิมาน เป็นวิมานทองของอดีตพญาม้าสินธพอาชาไนย ซึ่งเป็นม้าสหชาติคู่พระทัยของเจ้าชาย-ลิขิตัตถะ ที่นำพระองค์เสด็จออกมหาภิเนษกรรม หรือออกบวชมาแล้วให้พวกเราได้ศึกษากัน ทิพยวิมานหลังนี้มีความสวยงามและสว่างไสวมากเป็นพิเศษ

*เมื่อครั้งที่เจ้าชายลิขิตัตถะได้เสด็จออกบรรพชาานั้น พระองค์ทรงม้ากัณฐกะ เสด็จไปในยามราตรี ครั้นถึงฝั่งแม่น้ำ-อโนมา พระองค์ทรงเปลื้องเครื่องประดับภูษาอาภรณ์ทุกอย่าง มอบคืนให้ฉันทะอำมาตย์ เพื่อนำกลับไปพระราชวัง จากนั้น

*มก. เล่ม ๔๔ หน้า ๖๐๗

กัณฐกวิมาน

๑๔๘

พระองค์ทรงอธิษฐานจิตเป็นนักบวช แล้วทรงให้นายฉันทะ-
อำมาตย์กับพญาอัครราชกลับไปกรุงกบิลพัสดุ์ตามเดิม พญา-
มākัณฐกะมีความอาลัยในเจ้านายของตนมาก จึงก้มหน้าชบ
พระบาทด้วยความรัก แล้วยืนนิ่งเล็งแลดูพระองค์ทรงดำเนินไป
จนสุดสายตา ครั้นทรงดำเนินไปลับคลองแห่งจักขุ หัวใจของ
พญากัณฐกอัครราชก็แตกสลายทันที ในที่นั่นเอง

ด้วยจิตที่เลื่อมใสในพระมหาบุรุษ ผู้มุ่งที่จะทำอสังกิล
ให้หมดสิ้นไป และหวังจะนำพาสรรพสัตว์ทั้งหลายให้หลุดพ้น
จากทุกข์ เมื่อละโลกแล้ว พญามākัณฐกะได้ไปบังเกิดเป็นเทพบุตร
สุดโสภา มีนามว่า กัณฐกเทพบุตร ได้ทิพยวิมานที่เป็นทองสุก
ปลั่งสว่างไสวประหนึ่งดวงอาทิตย์ยามเที่ยงวัน ไม่น้อยหน้า
เทพตนใดในวิมานของท่าน มีสวนมีสระโบกขรณี มีเทพอัปสร
แวดล้อมอยู่มากมาย

วันหนึ่ง พระมหาโมคคัลลานะ อัครสาวกเบื้องซ้ายได้
จาริกไปในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เพื่อสนทนากับเหล่าเทพบุตร
เทพธิดา ได้ไปพบวิมานของกัณฐกเทพบุตร ซึ่งขณะนั้น เป็น
ช่วงที่กัณฐกเทพบุตรลงจากเวชยันตปราสาทของท้าวสักกะ
จอมเทพ และกำลังขึ้นยานทิพย์เพื่อกลับสู่วิมาน เมื่อกัณฐก-
เทพบุตรเห็นพระเถระก็มีจิตคารวะ ได้ลงจากทิพยานเข้าไปหา
พระเถระเจ้า และน้อมกายถวายนมัสการด้วยความนอบน้อม

กัณฐกวิมาน

๑๔๕

พระเถระได้ไต่ถามด้วยถ้อยคำชื่นชมว่า “พระจันทร์เป็นใหญ่กว่าดาวนักขัตฤกษ์ งามเด่นในคืนวันเพ็ญ แวดล้อมไปด้วยหมู่ดาวราฉน์ใด ทิพยยานนี้รุ่งเรืองไปด้วยรัศมีเป็นทิพย์ ดุจรัศมีแห่งพระจันทร์อันขึ้นมาเหนืออากาศฉนั้นนั่น อีกทั้งปราสาททองของท่านประดับไปด้วยยอดดงงาม สระโบกขรณีมีน้ำใสสะอาด นารีนรมย์ มีทำสวयงามดาษตื่นด้วยทรายทอง ดารดาษไปด้วยปทุมชาตินานาพันธุ์ ครั้นมีลมพัดมาก็ยังละอองเกสรที่หอมกรุ่นให้ฟุ้งขจรไปในทิศน้อยทิศใหญ่

รุกขชาติที่เกิดใกล้วิมานของท่าน มีดอกแบ่งบานงดงาม ทรงผลวิเศษห้อยย้อย นางอัปสรประดับไปด้วยอาภรณ์รัตนชาติ หลากหลาย เสียงกลองกังสดาลพิณพาทย์อันเป็นทิพย์ ยังใจของท่านให้ยินดี ดุจดั่งท่านเป็นท้าวโกสีย์ผู้มีฤทธิ์ ท่านได้วิมานทองซึ่งรุ่งเรืองด้วยสมบัติและรัศมีที่สว่างไสวดุจดวงอาทิตย์อุทัยนี้ ด้วยผลทานหรือด้วยผลแห่งการรักษาศีล หรือด้วยผลแห่งอัฐชลีกรรมสำรวมจิต ขอท่านจงบอกแก่อาตมา ในกาลบัดนี้ด้วยเถิด”

กัณฐกเทพบุตร ได้ประคองอัฐชลีตอบว่า “ข้าแต่พระคุณเจ้า ชาติก่อนข้าพเจ้าเป็นมาชื่อว่ากัณฐกะ เป็นสหชาติกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เกิดวันเดียวกันเมื่อครั้งพระองค์

กัณฐกวิมาน

๑๕๐

จะออกผนวชเพื่อประโยชน์แก่พระโพธิญาณ ในเวลาเที่ยงคืน พระองค์มาลูบหลังข้าพเจ้าด้วยพระหัตถ์อันอ่อนนุ่ม ประกอบด้วยเมตตาจิต ทรงถึงพร้อมด้วยมหาบุริสลักษณะและอนุพยัญชนะ แล้วพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า คุณก่อนพญากัณฐก-อัครราช ท่านจงพาเราไปให้ตลอดราตรีในวันนี้ เพื่อที่เราจะได้แสวงหาโมกขธรรม ตรัสรู้ลัทธิมาลัมโพธิญาณอันประเสริฐ หากเราได้ตรัสรู้พระโพธิญาณแล้ว จักยังลัทธิโลกให้ข้ามพ้นจากห้วงภัยอันลึกใหญ่แห่งวัฏสงสาร

ข้าพเจ้าได้ฟังมโนปณิธานอันยิ่งใหญ่ของพระมหาบุรุษแล้ว บังเกิดความปีติเลื่อมใส เมื่อพระองค์เสด็จขึ้นนั่งเหนือหลังข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็วิ่งไปด้วยความเร็วนำเสด็จออกจากพระนครทันที แม้ประตูเมืองที่สูงตระหง่าน ก็ไม่สามารถขวางกั้นพลังกำลังของข้าพเจ้าที่จะกระโดดก้าวข้ามไปได้ เมื่อถึงชายแดน พระองค์ได้รับสั่งให้ข้าพเจ้ากับฉันนะอำมาตย์กลับพระนคร แล้วเสด็จไปไม่เหลียวหลัง ข้าพเจ้าจึงวิ่งเข้าไปชบที่พระบาทของพระมหาบุรุษ ด้วยใจรักดีแล้วร้องไห้ และได้ยินเสียงแลดูพระองค์ซึ่งทรงดำเนินหายไป เมื่อพระมหาบุรุษละสายตาไปแล้ว หัวใจข้าพเจ้าก็แตกสลายถึงแก่ชีวิตทันที แล้วได้มาบังเกิดในวิมานทองนี้ด้วยอานุภาพแห่งศรัทธาในพระมหาบุรุษ มีใจปีติระลึกว่า พระมหาบุรุษจะได้ตรัสรู้พระโพธิญาณ

กัณฐกวิมาน

๑๕๑

รื้อสัตว์ชนสัตว์ออกจากทุกขในวัฏสงสาร ด้วยความปิติ
ปลาบปลื้มอันยิ่งใหญ่ นั่น จึงได้เสวยทิพยสมบัติดังท้าวโกสีย์
ผู้เป็นใหญ่ในดาวดึงส์”

พระเถระได้ฟังถ้อยคำของกัณฐกเทพบุตรแล้ว ก็
อนุโมทนาชื่นชมในความเป็นผู้มีโชคที่ได้รับใช้พระมหาบุรุษ
จากนั้นพระเถระได้ลากลับลงมายังโลกมนุษย์ คิณนั้นเอง
กัณฐกเทพบุตรผู้มีจิตคารวะในพระพุทธเจ้า ก็อันตรธานจาก
สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ไปเข้าเฝ้าพระบรมศาสดาในยามเที่ยงคืน
ด้วยรัศมีที่เปล่งสว่างไสว และได้ตั้งใจฟังพระธรรมเทศนาด้วย
ความนอบน้อม ท่านได้ชำระธรรมจักขุให้บริสุทธิ์ ชำระร่างกาย-
ทักขิ วิจิกิจฉา และสัสสปทปรามาสที่มีอยู่ให้บริสุทธิ์ ในที่สุด
ก็ได้บรรลุธรรมเป็นพระโสดาบัน

เราจะเห็นว่า การไปสู่สุคติโลกสวรรค์นั้นไม่ได้จำกัด
เฉพาะมนุษย์ แม้เกิดเป็นสัตว์เดียรัจฉานก็ไปได้ และวิธีการที่
จะให้ได้ไปบังเกิดเป็นเทพบุตรเทพธิดาในสุคติโลกสวรรค์ มีอยู่
หลายวิธีการด้วยกัน บางท่านได้สวรรค์สมบัติเพราะให้ทาน
บางท่านรักษาศีลให้บริสุทธิ์ หรือบางท่านเพียงทำจิตให้เลื่อมใส
ในพระรัตนตรัย ก็สามารถที่จะไปบังเกิดในสวรรค์ได้เช่นกัน
ดังนั้นใจใสหรือใจหมองก่อนตาย จึงเป็นเครื่องตัดสินว่าจะไปสู่
สุคติหรือทุคติภูมิตนเอง

กัณฐกวิมาน

๑๕๒

เพราะฉะนั้น เมื่อพวกเราทุกคนตั้งใจที่จะให้ได้ไปบังเกิด
ในสุคติสวรรค์แล้ว ขอย่าได้ประมาทเพลิดเพลินในโลกใบนี้
ซึ่งไม่ใช่สถานที่สวยงาม แต่เป็นสถานที่สำหรับสร้างบารมีเพียง
อย่างเดียวเท่านั้น เมื่อเข้าใจกันเช่นนี้แล้ว ให้สร้างบุญบารมี
กันให้เต็มที่ วิมานของเราในสุคติโลกสวรรค์จะได้สว่างไสวเพื่อ
รอคอยเรา และหมั่นเจริญสมาธิภาวนา ทำใจให้ใสอยู่เสมอ
ฝึกหยุดฝึกนิ่งกันไป จนกว่าจะได้เข้าถึงพระรัตนตรัยที่ใสสว่าง
ภายในกลางกายกันทุกคน

